

[PDF udgave \(55 KB\)](#)

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Bilag	Journalnummer	Kontor	
1	400.C.2-0	EUK	20. november 2003

Under henvisning til Europaudvalgets skrivelse af 7. november 2003 (Alm. del – bilag 136) vedlægges Skatteministeriets besvarelse af spørgsmål 9.

Besvarelse af spørgsmål 9 fra Folketingets Europaudvalg (Alm. Del – bilag 136)
stillet den 7. november 2003

Spørgsmål:

Idet der henvises til Told og Skats ændrede praksis, hvorved ydelser til ældre kan leveres uden moms, uanset om det er en offentlig eller privat leverandør, bedes regeringen oplyse, om denne ændring ikke er omfattet af EU-reglerne om momssatser, og at en sådan nulmoms derfor skal godkendes af EU efter ansøgning fra Danmark.

Svar:

For så vidt angår momsfritagelse for visse ydelser leveret til ældre skal det indledningsvis anføres, at der tale om en "momsfritagelse" og ikke en "nulmoms".

En "nulmoms" – eller rettere en "0-sats" - betyder, at en virksomhed ikke skal momse salget af den omhandlede vare/ydelse, men at dette ikke har betydning for virksomhedens fradragsret for købsmoms. Virksomheden har således stadig fuld fradragsret for købsmoms uanset en vare/ydelse sælges til 0-sats. Danmark kan ikke i henhold til EU-reglerne indføre nye 0-satser.

En momsfritagelse betyder derimod, at en virksomhed ikke skal momse salget af den fritagne vare/ydelse, men - i modsætning til en 0-sats – har dette betydning for virksomhedens fradragsret. Der er nemlig ikke fradragsret for moms af indkøb, der knytter sig til det momsfri salg.

I relation til den konkrete momsfritagelse nævnt i spørgsmålet skal anføres, at EU-reglerne i 6. momsdirektiv (77/388/EØF) indeholder en række momsfritagelser i artikel 13. En af disse fritagelser – artikel 13 A, stk. 1 – lyder:

"g) tjenesteydelser og leveringer af goder med nær tilknytning til social bistand og sikring, herunder sådanne, som præsteres af alderdomshjem, af offentligretlige organer eller andre organer, der er anerkendt af den pågældende medlemsstat som foretagende af almenyttig karakter".

personer, der er fysisk eller økonomisk afhængige, er i princippet forbundet med socialhjælp og således omfattet af artikel 13 A, stk. 1, litra g (f.eks. C-141/00, præmis 44), og det tilkommer de nationale myndigheder at fastlægge de organer, der skal anerkendes som foretagender af social karakter i henhold til artikel 13 A, stk. 1, litra g (f.eks. C-141/00, præmis 57), og betegnelserne ”institutioner” og ”organer” i artikel 13 A, stk. 1, udelukker ikke, at fysiske personer, der driver en virksomhed, kan være omfattet af fritagelsesbestemmelserne (f.eks. C-216/97, præmis 21).

Momsfritagelsen i momslovens lovens § 13, stk. 1, nr. 2, er en gennemførelse af ovennævnte direktivbestemmelse og lyder:

”2) Social forsorg og bistand, herunder sådanne, som præsteres af børne- og ungdomsinstitutioner og institutioner inden for ældreområdet, samt levering af varer og ydelser med nær tilknytning hertil.”

Med baggrund i loven om frit valg af leverandører, som trådte i kraft 1. januar 2003, har Skatteministeriet vurderet, at der bør ske en ændring af den hidtidige praksis omkring momsfrigørelse af praktisk og personlig hjælp, jf. momslovens § 13, stk. 1, nr. 2, således at ydelser der ligger indenfor kommunernes visitation efter lov om social service § 71 er momsfrigørelset, idet de kan karakteriseres som social forsorg og bistand. Praksisændringen har virkning fra 16. oktober 2003.

Regeringen anser den ændrede praksis for at være i fuld overensstemmelse med EU-reglerne (6. momsdirektivs artikel 13 A, stk. 1, litra g), jf. ovenstående 3 punkter, og der er derfor ikke behov for nogen forelæggelse for eller godkendelse af EU.